

Naše cesta z Lysolajů do Nebušic.

Lysolaje na svazích zvedajících se od Vltavských břehů a zároveň nad Tichou Šárkou, jsou v záznamech zmiňovány již od roku 1225. Již v té době byly v majetku Českého království, tedy Pražského hradu. Od roku 1990 byly přičleněny k Praze jako samostatná městská část Praha-Lysolaje.

Celá oblast je součástí Přírodního parku Šárka-Lysolaje. Přímo v Lysolajích je zajímavá Naučná stezka Housle, nově vytyčená v roce 2012, v bývalém pískovcovém lomu. Voda zde vytvořila v pískovci a dalších horninách hluboce zaříznutou erozní rokli.

Do té jsme se vydali hned po výstupu z autobusu. Již u vstupu do rokli vítá turisty kamenná fontána napájená samostatným pramenem, zázračná studánka s vodou léčící různé nemoci, ale hlavně zlepšující zrak. Mnozí z nás to vyzkoušeli. Nad studánkou dobře udržovaná **výklenková kaple Panny Marie Sedmibolestné**, postavená z vděčnosti za kdysi hlavní a ještě k tomu léčivý vodní zdroj.

Cestou roklí je deset zastavení upozorňujících na zdejší zajímavosti. Třeba na vzácné mechorosty a houby, zde se vyskytující. Ty jsme opravdu našli. Uprostřed rokli bývalé přírodní divadlo ve kterém velmi aktivní spolek místních ochotníků hrál Jiráskovu Lucernu až pro 200 diváků ještě v roce 1951. Dnes by v tomto až strašidelném prostředí někdo divadlo těžko hledal. Ještě před divadlem se stěny lomu rozestoupí. Místní zde v bývalé pískovně vysadili po skončení těžby ovocný sad. Jabloně, hrušně ale hlavně třešně, odrůda chrupka Napoleonova.

Ovocný sad, po těžbě písku ani stopa.

Hned za ovocným sadem a divadlem se rokle prohlubuje a zužuje na pěšinku, pouze pro husí průvod. Dále již je povolen vstup jen na vlastní nebezpečí. Pískovcové stěny jsou nestabilní a občas něco spadne. Stále je to ale naučná stezka, tak jsme opatrně došli až do nitra lomu. Je to divočina ponechaná přírodním vlivům.

Kolmé stěny lom ukončují.

Dále to nejde, nejsme horolezci, a tak se pomalu vracíme na začátek rokly k dalšímu napití ze zázračné studánky.

kde přímo na místě sochař Štěpán Rattay vytvořil tuto

Před nedávnem se přímo u studánky uskutečnilo veřejné sochařské sympozium

zajímavou skulpturu.

Ta je nyní umístěna spolu s dalšími dílky většinou z místního materiálu pískovce, v parkové přírodní expozici .

Opustili jsme naučnou stezku Housle a procházíme mezi vilkami a zahrádkářskou osadou na pokraji Lysolajů. Na jižním svahu se zahrádkářům opravdu daří.

Za zahrádkami jsme se již dostali na Lysolajskou Poutní cestu kudy chodily procesí ke svatému Matěji. Procesí se vždy zastavovalo na nejvyšším vrcholu cesty, nazývaném U topolů kde stávala Boží muka. Zároveň je to jistě jediné místo na okraji Prahy odkud je výhled na kostelík sv. Matěje a chrám sv. Víta na Pražském hradě.

Přesto že se jedná o vzdálenost nejméně deset kilometrů a bylo nad Prahou trochu smogu, vystupují v pozadí výškové hotely na předmostí Nuselského mostu. Podařil se děvčatům docela unikátní snímek.

V roce 2011 se místní rozhodli toto zajímavé místo v duchu tradice obnovit. Odstranili náletové rostliny a sochař Štěpán Rattay vytvořil nová Boží muka. Potom tomuto místu, při jeho slavnostním předání požehnal Dominik Duka.

Moderní socha kříže stylizuje Nejsvětější trojici.

Od topolů jsme opustili poutní cestu k Matěji a čekají nás cesty a pěšinky po vrcholcích svahů, napřed Tiché Šárky a později lesa před Nebušicemi. Zastavili jsme na turistických rozcestích V pískách a Nad truhlářkou. Tady i přes téměř neprůhlednou zeď je vidět uzavřený rezort mnoha milionových sídel. Na druhé straně pěšiny chovy koní. Stále je to okraj lesa a houby rostou i na cestě. A tak se některé stěhují na Prahu 1.

Po asi šesti kilometrech se blíží konec našeho čtvrtěčního putování. Nebušice. Ty začínají ještě v krásném dubovém lese Hlásek lesním hřbitůvkem. K němu vede cesta velmi příhodně nazvaná „K cíli“. Je odtud již dobře vidět kostel sv. Cyrila a Metoděje na návsi. A protože i Nebušice jsou Praha tak rychlou dopravou jsme za chvíli u metra v Dejvicích.

Přesto že meteorologové nám na poslední chvíli neslibovali nic dobrého, tak nás čekalo prima turistické počasí bez deště a dobrou náladu podpořilo kolem poledne i vycházející sluníčko. Tak to nebyl úplně marný pochodůak pro zdraví.

11.zář 2014. Kronika Mirek

a zajímavé fotky Eva Noháčová a Jarmila Kočová.